

1. Když není co hrát a zívá se víc a víc
pod křížek propletených duší snáší se den
a každej co rád i pití má rub a líc
Pán Bůh už tuší nám den končí svítáním.

2. Ráj povídalek, co prohráli zmoudření
v konečcích prstů tichej vesmír, jak zpovědník.
Tak nade vším sám, nad nicotným snažením
bloudí po bílejch místech duší neklidných.

- R: Bůh neumí brát, to podzim po stráni courá
a po troškách bourá, co máš rád
náš malinkej stát.
Moc ledových králů
pomluv a svárů pošle spát
pošle spát.

3. Už posílá nám mladičká komteska z plání
co nesou krajem vítr časů minulých.
Vzkaz "nejsi tu sám", jenom se potichu dívej,
kreslím ti na oblohu píseň, jen ji vzít.

- R: Já neumím brát, to podzim po stráni courá
a po troškách bourá, co máš rád
náš malinkej stát.
Moc ledových králů
pomluv a svárů pošle spát
pošle spát.

4. Tři slzy za chudý lid, v hospodě zas už se svítí,
pár hodin spánku než se kouzlo vytratí.
Na chvíli pod hlavou mít svetr, co po ohni voní
a číst si v obloze než stránku obrátí.